

Edgars dröm natten till 9/11

Du sitter inlåst i en källarskrubb och kan känna alla väggar mot din kropp; ditt huvud slår i taket. Det är absolut svart runt omkring dig och du känner en stank av förmultning. Plötsligt märker du att golvet inte är solitt; du sjunker ner genom det. Du sjunker ner genom en hög av ruttnande potatis. Månen går upp, men den ser konstig ut, nästan som två nymånar ihop där den ena halvan är spegelvänd:

Du står på en ändlös hed och åt alla håll kan du se bort till oändligheten. Det är natt och natten sträcker sig över hela världen. Världsalltet är tomt så när som på dig.

Härvid vaknar du och vänder dig om i sängen, varefter du somnar om.

Du sitter i en trång kupé på ett skenande tåg. Det rusar allt snabbare och snabbare längs en skumpig och krokig räls. Landskapet utanför kupéfönstret är sterilt och stenigt. Sterilt och stenigt. Sterilt och stenigt. Sterilt och stenigt. Sterilt och stenigt. Konduktören kommer in och ser ut precis som Robert. Han ber dig visa biljetterna och du famlar febrilt i dina fickor utan att finna någon biljett. Istället plockar du upp en massa mynt, som du bara släpper ner på golvet. Dina fickor verkar innehålla outtömliga mängder av mynt. När du tittar närmare på dem ser du att de inte ligger riktigt still; de rör sig lite ryckigt av sig själva. Snart börjar de hoppa ur dina fickor av egen kraft. Det börjar spruta mynt ur alla dina fickor. Ett vattenfall av mynt dånar ur din rock. Det är att som det inte var att kunna det var det.

-Nu måste jag styra tåget, säger Robert.

Ni står i loket och Robert börjar bromsa och styr tåget av från rälsen. Det stannar vid stranden till en svallande ocean. På stranden står byns präst i svart prästkappa. Svart.

-Kom, säger han och sträcker armarna mot dig. Så går han baklänges ut i vattnet. Du börjar följa efter, men där prästen kan gå på vattnet sjunker du ner allt djupare och djupare under vattenytan. Robert drar med ett ryck upp dig ur vattnet och du vaknar.

Det är morgon.